

¹Wherefore seeing we also are compassed about with so great a cloud of witnesses, let us lay aside every weight, and the sin which doth so easily beset us, and let us run with patience the race that is set before us, ²Looking unto Jesus the author and finisher of our faith; who for the joy that was set before him endured the cross, despising the shame, and is set down at the right hand of the throne of God. ³For consider him that endured such contradiction of sinners against himself, lest ye be wearied and faint in your minds. ⁴Ye have not yet resisted unto blood, striving against sin. ⁵And ye have forgotten the exhortation which speaketh unto you as unto children, My son, despise not thou the chastening of the Lord, nor faint when thou art rebuked of him: ⁶For whom the Lord loveth he chasteneth, and scourgeth every son whom he receiveth. ⁷If ye endure chastening, God dealeth with you as with sons; for what son is he whom the father chasteneth not? ⁸But if ye be without chastisement, whereof all are partakers, then are ye bastards, and not sons. ⁹Furthermore we have had fathers of our flesh which corrected us, and we gave them reverence: shall we not much rather be in subjection unto the Father of spirits, and live? ¹⁰For they verily for a few days chastened us after their own pleasure; but he for our profit, that we might be partakers of his holiness. ¹¹Now no chastening for the present seemeth to be joyous, but grievous: nevertheless afterward it yieldeth the peaceable fruit of righteousness unto them which are exercised thereby. ¹²Wherefore lift up the

جهد از ایمان به مسیح عیسی

¹بنابرین چونکه ما نیز چنین آبر شاهدان را گرداگرد خود داریم، هر بار گران و گناهی را که ما را سخت می‌پیچد، دور بکنیم و با صبر در آن میدان که پیش روی ما مقّرر شده است بدویم، ²و به سوی پیشوا و کامل‌کننده ایمان، یعنی عیسی، نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بی‌حرمتی را ناچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا نشسته است. ³پس تفکّر کنید در او که متحمّل چنین مخالفتی بود که از گناهکاران به او پدید آمد، مبدا در جانهای خود ضعف کرده، خسته شوید. ⁴هنوز در جهاد با گناه تا به حدّ خون مقاومت نکرده‌اید، ⁵و نصیحتی را فراموش نموده‌اید که با شما چون با پسران مکالمه می‌کند که: ای پسر، من تأدیب خداوند را خوار مشمار و وقتی که از او سرزنش یابی، خسته‌خاطر مشو. ⁶زیرا هر که را خداوند دوست می‌دارد، توبیخ می‌فرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازبانه می‌زند. ⁷اگر متحمّل تأدیب شوید، خدا با شما مثل با پسران رفتار می‌نماید. زیرا کدام پسر است که پدرش او را تأدیب نکند؟ ⁸لکن اگر بی‌تأدیب می‌باشید، که همه از آن بهره یافتند، پس شما حرامزادگانید نه پسران. ⁹و دیگر پدران جسم خود را وقتی داشتیم که ما را تأدیب می‌نمودند و ایشان را احترام می‌نمودیم، آیا از طریق اولی پدر روح‌ها را اطاعت نکنیم تا زنده شویم؟ ¹⁰زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صواب دید خود ما را تأدیب کردند، لکن او بجهت فایده تا شریک قدّوسیّت او گردیم. ¹¹لکن هر تأدیب در حال، نه از خوشبها بلکه از دردها می‌نماید، امّا در آخر میوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از آن ریاضت یافته‌اند بار می‌آورد.

اعمال عدالت و تقدس

¹²لهذا دستهای افتاده و زانوهای سست شده را استوار نمائید، ¹³و برای پایهای خود راه‌های راست بسازید تا کسی که لنگ باشد، از طریق منحرف نشود، بلکه شفا یابد. ¹⁴و در پی سلامتی با همه بکوشید و تقدّسی که بغیر از آن هیچ‌کس خداوند را نخواهد دید. ¹⁵و مترصد باشید مبدا کسی از فیض خدا محروم شود و ریشهٔ مرارت نمو کرده، اضطراب بار آورد و جمعی از آن آلوده گردند. ¹⁶مبدا شخصی زانی یا بی‌مبالات پیدا

hands which hang down, and the feeble knees;¹³ And make straight paths for your feet, lest that which is lame be turned out of the way; but let it rather be healed.¹⁴ Follow peace with all men, and holiness, without which no man shall see the Lord:¹⁵ Looking diligently lest any man fail of the grace of God; lest any root of bitterness springing up trouble you, and thereby many be defiled;¹⁶ Lest there be any fornicator, or profane person, as Esau, who for one morsel of meat sold his birthright.¹⁷ For ye know how that afterward, when he would have inherited the blessing, he was rejected: for he found no place of repentance, though he sought it carefully with tears.¹⁸ For ye are not come unto the mount that might be touched, and that burned with fire, nor unto blackness, and darkness, and tempest,¹⁹ And the sound of a trumpet, and the voice of words; which voice they that heard intreated that the word should not be spoken to them any more:²⁰ (For they could not endure that which was commanded, And if so much as a beast touch the mountain, it shall be stoned, or thrust through with a dart:²¹ And so terrible was the sight, that Moses said, I exceedingly fear and quake:)²² But ye are come unto mount Sion, and unto the city of the living God, the heavenly Jerusalem, and to an innumerable company of angels,²³ To the general assembly and church of the firstborn, which are written in heaven, and to God the Judge of all, and to the spirits of just men made perfect,²⁴ And to Jesus the mediator of the new covenant, and to the blood of

شود، مانند عیسو که برای طعامی نخست زادگی خود را بفروخت.¹⁷ زیرا می‌دانید که بعد از آن نیز وقتی که خواست وارث برکت شود مردود گردی، زیرا که جای توبه پیدا ننمود، با آنکه با اشکها در جستجوی آن بکوشید.

¹⁸ زیرا تقرّب نجسته‌اید به کوهی که می‌توان لمس کرد و به آتش افروخته و نه به تاریکی و ظلمت و باد سخت،¹⁹ و نه به آواز کژنا و صدای کلامی که شنوندگان، التماس کردند که آن کلام، دیگر بدیشان گفته نشود.²⁰ زیرا که متحمّل آن قدغن نتوانستند شد که اگر حیوانی نیز کوه را لمس کند، سنگسار یا به نیزه زده شود.²¹ و آن رؤیت به حدّی ترسناک بود که موسی گفت: بغایت ترسان و لرزانم.²² بلکه تقرّب جسته‌اید به جبل صهیون و شهر خدای حیّ، یعنی اورشلیم سماوی، و به جنود بی‌شماره از محفل فرشتگان،²³ و کلیسای نخست زادگانی که در آسمان مکتوبند و به خدای داور جمیع و به ارواح عادلان مکّمّل²⁴ و به عیسی متوسّط عهد جدید و به خون پاشیده شده که متکّم است به معنی نیکوتر از خون هابیل.

²⁵ زنهار از آنکه سخن می‌گوید رو مگردانید، زیرا اگر آنانی که از آنکه بر زمین سخن گفت رو گردانیدند، نجات نیافتند، پس ما چگونه نجات خواهیم یافت اگر از او که از آسمان سخن می‌گوید روگردانیم؟²⁶ که آواز او در آن وقت زمین را جنبانید، لکن الآن وعده داده است: که یک مرتبه دیگر نه فقط زمین بلکه آسمان را نیز خواهم جنبانید.²⁷ و این قول او یک مرتبه دیگر اشاره است از تبدیل چیزهایی که جنبانیده می‌شود، مثل آنهایی که ساخته شد، تا آنهایی که جنبانیده نمی‌شود باقی ماند.²⁸ پس چون ملکوتی را که نمی‌توان جنبانید می‌یابیم، شکر بجا بیاوریم تا به خشوع و تقوا خدا را عبادت پسندیده نماییم.²⁹ زیرا خدای ما آتش فروبرنده است.

sprinkling, that speaketh better things than that of Abel.²⁵ See that ye refuse not him that speaketh. For if they escaped not who refused him that spake on earth, much more shall not we escape, if we turn away from him that speaketh from heaven:²⁶ Whose voice then shook the earth: but now he hath promised, saying, Yet once more I shake not the earth only, but also heaven.²⁷ And this word, Yet once more, signifieth the removing of those things that are shaken, as of things that are made, that those things which cannot be shaken may remain.²⁸ Wherefore we receiving a kingdom which cannot be moved, let us have grace, whereby we may serve God acceptably with reverence and godly fear:²⁹ For our God is a consuming fire.